

egentlige helbredelse sker jo kun, når kroppen er i stand til at helbrede sig selv.

Derfor har den alternative behandling en klar eksistensberettigelse, for den alternative behandling tager netop udgangspunkt i det hele menneske og fokuserer ikke kun lige præcis på det, der gør ondt.

Det er vigtigt at sikre, at de såkaldte »hvide kitler« tvinges til at forholde sig til den alternative behandling, og at læger ikke, fordi de har en universitetsuddannelse, klapper bogen i og siger: Det var det, det er den eksakte videnskab, nu kan vi ikke blive klogere. Attituden i hele den eksisterende lægeverden skal være, at den er åben over for, at der findes andre ting.

Det er så også vigtigt, at man i den forbindelse får skilt skidt fra kanel, for det er klart, at når der kommer nye ting op, er der også nogle, der prøver på at slå plat på disse ting. Der er nogle, der prøver på at tjene nogle hurtige penge. Derfor er det vigtigt, at vi fra statens side yder borgerne den sikkerhed og den service, at vi på forhånd får skilt skidt fra kanel, hvorefter borgeren så selv kan vurdere, om han vil vælge det ene eller det andet. Men lige præcis varedeklARATIONEN er en klar offentlig opgave.

Så har jeg også undret mig over, at hvis man bliver henvist til en læge, som har taget et par timers aftenskole i akupunktur, kan man få tilskud til det via sygesikringen; men til behandling hos en uddannet akupunktør, der har en 8 års uddannelse bag sig, kan man ikke få tilskud.

Det kan godt være, det er sagt lidt for firkan-tet, men virkelighedens verden er jo, at man kan få tilskud, hvis det er en danskuddannet læge, der foretager behandlingen, hvorimod der ikke gives tilskud til den samme behandling, hvis den foretages af en, som har specialiseret sig lige præcis i den form for behandling. Det kan vi godt undre os lidt over. Det samme gør sig jo gældende vedrørende fysioterapeuter og egentlig uddannede massører og lignende.

Så er der de to forslag til vedtagelse. Jeg vil sige, at det forslag, som SF har fremsat, er et knaldgodt forslag. Det er konkret, det er præcist, og det tager fat på lige nøjagtig det, som vi i Fremskridtspartiet mener. Derfor er der ingen tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet naturligvis vil stemme for SF's forslag.

Flertallets forslag til vedtagelse er derimod alt andet lige udtryk for den laveste fællesnævner, man har kunnet finde i den her debat. Det er sørgeligt, og det er kedeligt, at man ikke har

kunnet svinge sig højere op, end tilfældet er. Ikke desto mindre er det jo rigtigt, som nogle har prøvet at forsvare det med, at det dog er et skridt i den rigtige retning.

Ja, det er det, og derfor har vi heller ikke tænkt os at stemme imod, men SF's forslag er langt, langt bedre og mere konkret.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Hr. Tom Behnke siger, at det er det laveste af de forslag, der er blevet fremsat. Jamen det kan da godt være, men det er åbenbart ikke gået op for hr. Tom Behnke, hvad det drejer sig om i dag.

Det drejer sig om, at vi har taget hul på en debat, vi har lavet et tøbrud over for alternativ behandling. Det er noget, vi er utrolig glade for i Dansk Folkeparti, det tror jeg også at de er i rigtig mange andre partier, og derfor er der jo et stort flertal, der netop støtter Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse.

Man kan meget her i livet, vil jeg sige til hr. Tom Behnke, men nogle gange må man tage et step ad gangen, hvis man vil prøve på at få indflydelse, vil prøve på at fremme en ting, i det her tilfælde alternativ behandling.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg sagde ikke, at det var det laveste forslag til vedtagelse. Jeg sagde, det er den lavest mulige fællesnævner, man har lagt sig fast på, og det er noget helt, helt andet.

Det er jo et faktum, at netop fordi man ønsker at favne så bredt som overhovedet muligt, har man valgt den laveste fællesnævner.

Min konklusion i min ordførertale var, at debatten om det her rent faktisk udeblev. Det, man har diskuteret, er, om man skal nedsætte et videncenter eller ej. Men det er da rigtigt – og det medgiver jeg forespørgerne – at der nu er taget hul på det. Det er et skridt i den rigtige retning. Om det så er et mikroskridt, så er det et skridt i den rigtige retning, og derfor har vi da heller ikke tænkt os at stemme imod.

Det er således, at når man ikke trykker på den røde knap, så trykker man på den grønne knap, og det har vi tænkt os at gøre til det store flertals forslag. Men vi har netop valgt at undlade at være medforlagsstillere på det forslag til vedtagelse, fordi det er en tynd kop te. Debatten udeblev; fællesnævneren blev den lavest mulige.